

اولین گزارش موفقیت ازدیاد غیرجنسی درخت پکان از طریق پیوند در ایران

فرزاد صباغ زاده، امیر روشندل پور

عضو هیأت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد دزفول

کارشناس مرکز تحقیقات کشاورزی صفی آباد دزفول

درخت پکان (*Carya illinoensis*(Wang.)K.Koch.) از خانواده *uglandaceae*

بوده و بومی آمریکای شمالی می باشد و اخیراً در استان خوزستان مورد توجه قرار گرفته است. اهمیت این درخت از نظر تولید میوه و چوب صنعتی کمتر از گردوی ایرانی نیست و در صورت استفاده از آن به عنوان درختی چند منظوره، علاوه بر توسعه و بهبود جنگل ها و بیشه زار های منطقه، به عنوان درخت میوه ای خشکباری با ارزش می تواند در استان مورد بهره برداری قرار گیرد. اما دگرگشتن بودن این درخت (مانند سایر درختان هم خانواده آن. از جمله گردو) سبب تفرق صفات در ازدیاد بذری آن می گردد. لذا یافتن روش تکثیری غیر جنسی می تواند بسیار حائز اهمیت باشد، تا امکان حفظ خصوصیات مورفولوژیکی و ژنتیکی ارقام مرغوب وجود داشته باشد. باتوجه به محدودیت ارقام موجود در منطقه خوزستان (مجموعاً ۱۳ رقم واز هر رقم یک پایه موجود است) برای اقدام به ازدیاد انبوه غیر جنسی و همگروه کردن ارقام مناسب، ناچار به استفاده از روش های ازدیاد غیرجنسی می باشیم. بدین منظور روش های مختلف پیوند روی پایه دانهالی پکان در نیمه فروردین ماه سال ۱۳۸۳ مورد آزمایش قرار گرفت که با روش Four-Flap Grafting (Vanerwegen, ۱۹۷۵) باحدود ۶۶٪ موفقیت، بهترین نتیجه به دست آمد. با توجه به این که تا کنون هیچ موفقیتی در مورد پیوند یا کوپیوند پکان در کشور گزارش نشده است، لذا این مقاله به عنوان اولین گزارش پیوند

میوه های ریز - شفاهی

موفقیت آمیز پکان با استفاده از روش پیوند مذکور ارائه می گردد.